

Özcan YALIM

İSSİZLİKTA

Elli Beş Yıldan Seçme Şiirler
(1952-2007)

Mülkiyeliler Birliği Yayınları

Özcan Yalım

Issızlıkta

Elli Beş Yıldan Seçme Şiirler

1952-2007

Issızlıkta
Özcan Yalım

ISBN : 978-975-01835-1-5

Mülkiyeliler Birliği Vakfı Yayınları
Birinci Basım
Ağustos 2008 Ankara

Kapak Tasarımı : **Mehmet Özer**
Şairin Fotoğrafı : **Mahmut Turgut**
Düzeltilme, Sayfa Düzeni : **M. Mahzun Doğan**
Baskı : Pelin Ofset Tipo Matbaacılık San.tic.ltd.şti
Mithatpaşa Caddesi No: 62/4 Kızılay / ANKARA
Tel: 0312 418 70 93
Faks: 0312 418 10 46
Adres: Mülkiyeliler Birliği Konur Sok no: 1 Kızılay / ANKARA

Issızlıkta

Özcan Yalım

Elli Beş Yıldan Seçme Şiirler

1952-2007

Parasal katkılarıyla yaşamama ve yazmama yardımcı olan
Filiz-Akın Oğuz kardeşlerime,
elli beşinci şiir yılımda bu kitabı bana armağan eden
Mülkiyeliler Birliği'ne,
kitabın editörlüğünü, sayfa düzenini gerçekleştiren
M. Mahzun Doğan'a
teşekkür ederim.

Özcan Yalım

İÇİNDEKİLER

Gizli Ozanlara Koşma..... 9

AH ŞİİR

Şiir De Göçer 12

Şiirin Ürkek Atı..... 15

İda 17

KOLAY DEĞİL SEVDA

Kolay Değil Sevda 20

Özür..... 21

Geciken 22

Soru 23

Gülen Ayva Yok mu 24

Gülibrişim 25

DENİZDE

Kaptanın Şiiri 28

Fok 30

Foça`ya Güz Geldi 31

Siren Kayalıkları 32

YALNIZLAR

Evcı 34

Evde 35

Yaşlılarevinde..... 36

İçkievinde..... 37

İssız Bir Adada 38

Umut Denizinde 39

İlgisiz Karanlıkta..... 40

Telefonda..... 41

İssızlıkta 42

Delilerevinde..... 43

Yalnız Değirmenin Türküsü 44

YENİLMEK

Bal	46
Yengi	47
Düş	48
Kilim	49
Yaşadık mı.....	50
Beni Bulmak İçin	51

ÇOCUKLAR – RESİMLER

Çocuk Resimlerinden İzlenimler	54
Boyadım Her Boyayı	56
Şiir de Çocuktuk Bir Zamanlar	60
Çocuğum Nedir Şiir?	61
İzmir.....	62

ONLARA ŞİİRLER

Onlar	64
Özlemek	65
Necatigil.....	66
Birelme.....	67
Bülent Arel	68
Aziz Nesin.....	69
Nuri İyem'in Kadınları	70
Cemal Süreya.....	71
Umutlama.....	72
Duran Karaca'nın Koşmaları	73
Behçet Aysan.....	74
Metin Altıok.....	75
Sürgün.....	76

GÜZELLEMELER

Baş Dönmesi	78
Güzelleme	79
Eski Moda Bir Çift Göze Övgü	80
Bir Güzelliğe Övgücükler.....	81
Güzelleme 2002	82
Doğalı Güzelleme	83

YAŞAMLA – YAŞAMDAN

Günaydın.....	86
Fırtına.....	87
İçli Dışlı Şiir.....	88
Bilsen.....	89
Oyun.....	90
Foça'da Günlük Gezinti.....	91
Kanguru.....	92
Ayçiçeği.....	93
Nerede.....	94
Sevgi mi?.....	95
İstanbul.....	96
Yer Demir Gök Bakır.....	97
Çağrı.....	98

ANILAR ANILAR

Anımsama.....	100
Dönerken.....	101
Yangın.....	102
O Kadınlar.....	103
Uyaklı Ölüm Şiiri.....	104
Hat Boyundaki Ahşap Ev.....	105
Hat Boyuna Bakan Adam.....	107
Hat Boyundan Geçen Tren.....	108

YAYIM ÇİZELGESİ.....	109
----------------------	-----

GİZLİ OZANLARA KOŞMA

Ben de içinizdeyim
Acının güz ağacı
Kuyusu derin karcı
Bir ölü denizdeyim

Ben de içinizdeyim
Kirpiğe konan serçe
Mut rengi ipek fırça
Ondan kalan izdeyim

Ben de içinizdeyim
Şiş karınlı saz çocuk
Unu akmayan oluk
Sapsarı benizdeyim

Ben de içinizdeyim
O dışbükey aynada
İmceci yaylada
Bende değil bizdeyim

Ben de içinizdeyim
Dillerce şiir yazan
Yemişi ortak ozan
Bulun artık – sizdeyim

1981

AH ŞİR

ŞİİR DE GÖÇER

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Benden yollarda söz edilsin
Kara trenlerde geçsin adım
Uykulu yaylılarda düşüm görülsün
Çünkü bir yanım sana gelirken dostum
Bir yanım hep bir yerlere gider

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Belki bulutlarla soydaşım
Uçuyorum – yağmurumu
Acılara yağdırmaya koşuyorum
Yakılan şiirlere – bir de sana dostum
Yağmurumu yağdırmaya koşuyorum
**(Şiir yansa bile
Ne mavi bir bulut olur
O da yağar acılara)**

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Gurbeti olanın sılası olur
Ne sılam ne gurbetimsin ey dost
Şiirim yerine – karanlık odalarda –
Yırtılır kanatılır ya etim – sen
Hem şiirim hem etimsin

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Şiirlerden gelip şiirlere gidiyorum
Yolum içlenmenin gökkuşağı
Benden sana usulca uzanır dostum
Bir de ona – onlara uzanır
**(Gözleri kısıktı – bezgindi
Derinleşmişti yüzünün tutuklu çizgileri
Saçları yeni yeni uzamış
Aklı hep bir yerlere gidiyor – işte
Onunla da yoldaşım)**

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Hiçbir yerde yok dikili ağacım
İşçiyim işliğim yok – bilirsin dostum
Tarlasız rençberim – yarıcıyım
**(Çul germiştı sırtıkların üstüne
Dudakları kurumuş yarılmıştı
Yanmıştı yüzü – tarlalarla birlikte sürülmüştü
Elleri diken dikendi – bebeleri yalınayak
Susuz kuyulardı gözleri – bin yaşındaydı – işte
Onunla da bin yıldır çağdaşım)**

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Her ozanla bir yerlerden yurttaşım
Boncuk boncuk bakarım Ahmet Telli'yle
Ahmet Erhan'la Akdeniz türküleri söylerim
Giritten göçtüm Behçet Aysan'la
Azer'le Salih'le Akif'le Hüseyin'le
Ve seninle dostum ve seninle
Hep bir yerlerden yurttaşım

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Tanrılar gezdiriyorum kafamda yüreğimde
Yaratan benim hiçsolmaz güzelliğini
İlk yazı getiren alçakgönüllü çiçeklerin
Şiirim tohumdur benim – serperim
Sevginin üretken toprağına
Çöllerde çorak yazılarda – bilsen dostum
Ne güç ne güç yer bulurum ona

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Çünkü her yerin tutkunuyum
Yoksa her yerde tutuklu muyum?
Yok dostum – öyle sansın öyle sananlar
Zincir işlemez özgürlüğüme
Şiirim kırlarda tarlalarda dolaşır
Tek tek öper papatyaları
Cömert memelerinden
Yıldız sağır gecelerine

Hiçbir yerin yerlisi değilim
Çünkü her yerde azınlıktayım
Her yerde dışarıdan bir türküyüm
Yalnız dostların dinlediğı
Az duyulur bir türküyüm – göçerim
(Şiir de göçer – göçebedir
Bütün güzel ellerde gezer
Ozan hep yalnızlığa göçmen gider
Çünkü dostum – ne acı
Şiir her yerde azınlıktadır
Ozan her yerde yabancı)

1987

ŞİİRİN ÜRKEK ATI

Son kızzılığı solarken g nt n
Mora dönüşür g zerimi
Yalnızlığından  ş r gece
Başlar egemenliği karanlığın
Masamda uzanır mumları yakar
D n akşamdan yorgun cüce

Sesler yoğalı sokakta – yaşam diner
Süzülür dağlardan odama gece
İngelerle dolar kadehim
Esinle başlar da g c leşir görev
Sözcükler – dizeler – şiirler iner
Elinde isli  ıra – bir uğtan bir uca
Yakar sokak lambalarını yaşlı kambur dev

Gece uyur – ben uyumam – şiir uyanık
S yleşiriz Andaylar Edipler Cemaller
Kalem  i ek açar – k ğıdın ucu yanık
Metinler Beh etler Ahmetler
Eğilip omzumdan bakarlar – şiir mi geldi
Kim ki o –bir ses – tık tık tık

Alacakaranlığa ulaşınca yorulur gece
Toplar eteklerini dağların ardına siner
Ağrılar üzünçler iç çekişler azalır
Uyanır gülümser gün adlı ece
Mumlar lambalar söner – demlenir
Buğusu tüten sözcükler sessizce

Başlar egemenliği aydınlığın
Masamda belki bir yarım şiir
Uyan artık ey gececi – neredeyse bak
Dağlara yollanacak şiirin ürkek atı
Gecenin solgun gülleri
Yerlerde kucak kucak

2003

İDA

Kazdağı'nın çıpkını
Dağıtmış Sarıkız'ın saçlarını
Şimdi topluyor Ahmet Uysal
Tanrılar yerine ozanları

Burada şiir yürürlüktedir

2006

KOLAY DEĞİL SEVDA

KOLAY DEĞİL SEVDA

Ben gzn sağdıcıyım
fleye fleye yanık tuttuğum
Ksnk bir kavım
Anızları tutuşturmaya

Sen ilkyazın gelini
Beşik kertmesiyle bağlanan
Sevda mıydı
Göbeğini kendin kestiğin

Biz biz değiliz aslında
Ne de bu sevda sevda

Tatlanmamış zeytindir
Nar ekşisi
Koruk şerbeti
Elbette
Bir uyuşmazlıktır sevda

1995

ÖZÜR

Sevdim gerçi – ama
Fazla üstüne alma
Ben sevmeyi seviyorum daha çok
Sana giydirdiğim giysiler
Bilsen
Kimlerden kalma

1996

GECİKEN

Yerel saatle sevmek zamanı
Ah!
Ben o yerde değilim

1994

SORU

Beni sevmiyordunuz bir zamanlar
Şimdi kimi sevmiyorsunuz

1981

GÜLEN AYVA YOK MU

Alaca düştü yüreğimde ağlayan nara
Boyun kırdı güz ekini – sana eğiliyor
Kanat alıştırtıyor nicedir göçmen kuşların yavruları
Daha ne bekliyorsun

Sevgim suda kırılan ışın – sana doğruluyor
Gülüm eridi buğuda – yalnız rengi algılanıyor
Doğdu doğacak o balam ay üstümüze ay balam
Daha ne bekliyorsun

Umuda döndü sevginin rüzgârgülü – sana yöneliyor
Perdeler kapanıyor bak
Ne kaldı şurada lambaların yanmasına
Bu kent bir uyursa çok geç uyanabilir
Daha ne bekliyorsun

Hep geciken trenlere alıştım gayrı
Yoksunluğa yoksulluğa – daha nelere alıştım
Şimdi içimde bir mahmur çiçek – sana açılıyor
İçimdeki bu yalnız çiçeğe
ALIŞAMADIM
ALIŞAMADIM

Daha ne bekliyorsun

[1991]

GÜLİBRİŞİM

Ergin kedi almam evime
Tohumdan büyümeli toprağında gülibrişim
İlk görüşte sevda olur mu
Pat diye sevda şiiri
Emek ister kedi çiçek sevmek
Şiir yalnızlıkça uzun yaşanmalı

Kolay değil bunca çizgiler yüzümde
Gıdım gıdım kazandım yaşlılığımı
Bir anımı bile ödünç almadan
– Çatla ey ölüm –
Koluna girdiğim ancak uzak anılardır
Hepsi de geçeğen sevdalardan kalan

Uğurlar olsun diyor aynadaki soluk resme
Çiçeklerin güz bulutlarına yansıyan sesi
Uğurlar olsun – uğurlar olsun – güle güle
Ne yerde ne gökte iyeliğim artık
Bedenim benim değil
Bu ozan yitikler rafında bir nesne

Gülibrişim yapraklarınca incecik – tül gibi
Şamdan şamdan çiçeklerince – görkemli hem de
Sen misin bu – hangi sen –ya da siz
Oturdum bahçede dün gece – uzun uzun
Unuttuğum nice elleri özledim

Şamdanların dibindeyim – gölgede
Sevdalar oylum oylum
Ey şiirimce yoktan var ettiğim
Sen eski Leyla – bir de o en eski Leyla
Leylalar Leylalar – ah Leylalar
Hepinizin adını gülibrişim koydum

1998

DENİZDE

KAPTANIN ŞİİRİ

Gemiği terkedin - kaptan batıyor
Yunuslar dalıyor – çıkmıyorlar
Çevrede kanat oynatmadan süzölen
Martılar değil sanki akbabalar
Cankurtaran simitleri filikalar nerede
Gemiği terkedin – kaptan batıyor

Bir ölü dalgaya mı kapıldı
Yelkenler dolmuyor – uskur dönmüyor
Ola ki gemi sapasağlam
Tayfalar şaşkın – yolcular perişan
En yakın liman nerede kara nerede
Gemiği terkedin – kaptan batıyor

Eriyen yalnız güneş değil
Umutlar düşler sevdalar batıyor
Hangi denizdeyiz hangi ölkede
Akıntı mı var – derinlik nedir
İskandil bir türlü dibi bulmuyor
Gemiği terkedin kaptan batıyor

Kaptan köşkünde – başı dimdik – kımıldamıyor
Gerçi kaptan değilmiş – kaptan diyorlar
Belki deniz de yok – gemi sanal
İşaret fişekleri bozuk – telsiz çalışmıyor
Kaptanın içinden biri çıkıp gidiyor
Gemiyi terkedin – kaptan batıyor

Kurşuni güz denizleri sağır olur
İmdat çağrısını kimse duymuyor
Önce kaptanın dostları – sonra çocuklar kadınlar
Sonra da öbür yolcular – tayfalar
Filikalar gözden yitiyor sisler içinde
Kürek sesleri duyulmuyor
Kimse el sallamıyor – ağlamıyor
Fareler siz de siz de
Gemiyi terkedin – kaptan batıyor

2000

FOK

Foça'da fokların sonuncusu
İssız bir deniz mağarasında
Uyuyor – naylon torbalar çöpler arasında
Dinozorları görüyor düşünde

Şaşıyor – soruyor onlara

İnsan bunca gelişmemişken
Doğa bunca kirlenmemişken
Nasıl kurudu soyunuz
İnsandan korkunç
Canavarlar mı vardı o zaman

2002

FOÇA'YA GÜZ GELDİ

Tekneler bir bir kıyıya çekiliyor
Issızlaşıyor küçük kumsallar
Kırlangıçların gittiği yoldan
Foça'ya durgun bir güz geliyor

Yazlıkçılar bırakıp gitti
Kedileri köpekleri sokaklara
Açlığı insanı öğrenirlerken
Foça'ya kırgın bir güz geliyor

Nerede yaz sevdaları nerede
Hep birden mi gitti deniz gülü sevgililer
Yaşlılar çoğalıyor kahvelerde
Foça'ya yorgun bir güz geliyor

Tizleşiyor esen yelin çığılığı
Sokaklardan tek tük insanlar geçiyor
Yaprak döküyor iğde ağaçları
Foça'ya solgun bir güz geliyor

Erken başlıyor doyulmaz gün batımları
Daha az evde yanıyor ışıklar
Tek fok kalmayan mağaralarda
Deniz bile insan gibi yalnızlaşıyor

Foça'ya güz geliyor

2001

SİREN KAYALIKLARI

Bunca yıllık yaşamım
Burgaçlı kuşkulu sularda – ine çıka
İlk yalnızlıktan son yalnızlığa
Pat pat pat giden
Göçkün taka

Aman reis dikkat
Bu keskin dişli
Bu gizemli kayalıklarda
Sanma ki sirenler
Sevda türküsü çağırıyor

Dayan bre reis
Yokluğun kucacağına
Son limana
Sirenler bizi çağırıyor

2001

YALNIZLAR

EVCİ

Evim – aklımın zulası
Yalnız bile değilim sensiz

1994

EVDE

Biri eski bir utla
Unutulmuş bir şarkıyı tıngırdadır
Utun sesi boğuk
Ev loş ıssız
Şarkı dokunaklı mı dokunaklıdır

Biri her geçen anı
Aşınmış bir tespihe dizer
Tıkır tıkır
Tahtaları kararmış sofadan
Bidüziye
Kaplumbağalar geçer

Biri tek söz etmeden
Yabancı bir giysi giyer
Görünmez olur
Akşamlara dek
Cumbalarda kendini bekler

Öyle bilmezler ki
İnsan nasıl yalnız olur
Ortada
Evinkinden başka
Yalnızlık bile yoktur

1984

YAŞLILAREVİNDE

1. Yaşlılık en yorgun atımdır
– dedi yalnızlık –
Anılar uçuşur yelesinde
Kendinden kaçtıkça bana gelir
2. Yalnızlık en son atımdır
– dedi yaşlılık –
O ıssız ülkeye götüren
Acılarla acıları
3. Yılıksından ayrı bir yılki atı
Gün batarken ıssız bozkırda
Gölgesini gerilere uzatıyor
Güz rengi bulutlar geçiyor
Donuk mavi gözlerinden

1984

İÇKİEVİNDE

Alkolden bir buğu çevresinde
Kadehiyle söyleşiyor
Gülümsüyor mezelere
Uzanıp kendi sigarasını yakıyor
Tek masa tek iskemle
Ne var ki
Durmadan bir şeyler çoğalıyor

Anıların ateşböcekleri mi – yoksa
Sigara ateşleri mi –
Deler hep yalnızlığın cebinliğini
Bozular yalıtım
Dışarıya ılık çağrılar sızar
İncecik umutlar süzülür içeriye

Dindi çan sesleri deniz fenerlerinin – yoksa
Kadehler tokuşmuyor mu artık –
Bulutlarda yüzerken masa
Eriyor tül
Bir kumrucuk ağlıyor uzaklarda
“ Guguukçuk guguukçuk
El gitti biz kaldık”

1994

ISSIZ BİR ADADA

Dört yanı sensizlikle çevrili
Bir adadır
Yalnızlık

1999

UMUT DENİZİNDE

Tek balığın uğramadığı
İssız koyda
Dalyan bekçisi
Ağ bile yok

Bekliyor

1996

İLGİSİZ KARANLIKTA

Bari – ara sıra
Aklımdan kötü kötü geçtiğim
Bir sevmeyenim olsaydı

1996

TELEFONDA

Nereye gitse kendini arıyor
Uzun uzun çaldırıyor
Uyansınlar istiyor
Köşeye bucağa sinen
Bezgin kuşları yalnızlığın

1995

ISSIZLIKTA

“Yaprağımdan bile çok severim
Kuşlarımı”
Dedi güz çınarı
“Dallarım kaldırmıyor yalnızlığımı”

1989

DELİLEREVİNDE

Öyle yalnızdı ki adam
Kendisi bile yoktu yanında

1984

YALNIZ DEĞİRMENİN TÜRKÜSÜ

Dev çocuklar çaldı bir gece
Taşımı dev çocuklar çaldı
Sesi gelir dağlardan
Duyulmaz sıcaklığı buğdayın
Duyulmaz kokusu
Ak un akmaz oluklardan
Bir yalnız değirmenim
Akan sudur içimden

Ne güzeldi nakışları
İçi buğday dolu güleç çuvalların
Beyaz dişleri düşünüyorum aç ağızlarda
Nasıl ısırdı pişkin ekmekleri
Aç ağızlarında taşlarımın
Nasıl ezilirdi buğdaylar
Yollarım ot bağladı görünmez
Bir yalnız değirmenim
Akan sudur içimden

Aç kaldı küçük fareler
Bırakıp gittiler beni
Karnı doydurdu bir kolay yoldan insanların
Bırakıp gittiler beni
Bir başıma kaldım yol kıyısında
Taşımı dev çocuklar çaldı
Bırakıp gittiler beni
Bir yalnız değirmenim
Akan sudur içimden

1957

YENİLMEK

BAL

Bir yudum insan için
Keçiboynuzu korusunda
Elimde fener

Fenerimin ışığı
Umudumun ışığı

Yorgunum çok

Sönüyor

1997

YENİ

Nice savaşlardan geçtim
İşte
En büyük yengim bu benim
Artık – adam gibi –
Yenilmeyi ğrendim

2002

DÜŞ

1

Ökseli bir bahar dalı
Konup kalıyor sevgiler
Boşuna çırpınıyor gözlerimin kanatları

2

Çiviği çakmıyor çekiç
Delmiyor demir duvarı
Oysa ne ılık bir güz asacaktım

3

Gelin tacı kan içinde – düşümde –
Okşayan ellerin acısından
Umudun çarmıhı olur mu ustam

4

Düşümü yordu yorucu
Öksedeki kuşumu
Güzün yerine astı

Çarmıha gerilen ben

1983

KILİM

Bir kilim ser konukevine güzün
Umudumdan uçanlar saçaklarına konsun
Bir dalımlık – yorgun düşlerim için
Bir kilim ser – büsbütün eprimeden yoksulluğum

Bir kilim ser anıların üstüne
Külrengi acıların duvaklanıp geçtiği
Gelini ölü doğmuş bir düğün gecesinde
Bir kilim ser – bir ölümlük

Karayel mi esti ne

1980

YAŞADIK MI

Dinçer Sezgin'e

Yenilen bir ordunun demirbaşından
Silindi silinecek
Bir asker kaputu sırtında
Sol kolu katlanmış iğnelenmiş
Ağarmış rengi her geçen yazla
Güz güz dökülmüş düğmeleri

İçinde – ıssızlığın bile koyup gittiği –
Koyaklar boyu peribacaları
Sevginin güzelliğın peribacaları
Dostlukların peribacaları
Silindi silinecek
Yenilen bir yüreğın demirbaşından

Üstünden akadursun sular zamanın
Elini gülüne koy – de bana
Üzüle üzüle aşına aşına
Sonunda ne kalır yaşamaktan?
Yaşamdı yaştı derken
Bir lokma aş indirgenince – de bana
Geriye ne kalır yaşamaktan

1988

BENİ BULMAK İÇİN

Anlatması biraz uzun şimdilik
Yakında değişmez olacak
Bir de şu var kim beni neden
– Adaam sen de –
Ne zaman arayacak

Bakkaldan sola dönünce
Akasyalı yolu izle
Yürü bir sigara içimi
Sağ koldaki köhne eve gelince
Korkma – bir köpek havlayacak

Bir gün aklına düşebilirim
Taşınırım belki ondan önce
Ne ben ne ev ne bulunak
Boşuna sorma – adaam sen de –
Komşular da bilemeyecek

Mektuplar geri mi döner
Üstünde “bulunamadı” damgası
Ya da zarfın arkasında
Kargacık burgacık bir yazı
“Doldu yaşamın derin tası”
– Adaam sen de -
Kim neyi anımsayacak

2004

ÇOCUKLAR – RESİMLER

ÇOCUK RESİMLERİNDEN İZLENİMLER

1

Güneş ısmarladım kışa
Az bulutlu
Bakıp bakıp çizsin diye
Uzun kirpikli çocuklar

2

Tek boyutunda evlerin sokaklarını
Mutlular nasıl
Bozmasak keşke
Öbür boyutları biz
Çocuklar bulmadan önce

3

Elmalar kırmızı
Yapraklar yeşil
Ve kar gibi bulutlar

Değil

Doğayı kirleten
Çocuklar değil

4

Unutma olur mu
Yere uzanıp
Kalemle güzel bir evren kurduğunda
Ne mutlu olduğunu

Kocaman masalara oturduğunda
Unutma olur mu

5

Bu dere dere değil
Ağaç değil bu ağaç
Bütün bunlar
İçindeki doğanın güzelliğidir

6

Grdyse yaptığın anne resmini
Ona benzemiştir şimdi
O uzak lkede
Annen

7

Çizme o topları tüfekleri
Nolur
Korkar sonra
Her sabah pencereye konan güvercin

8

Resim yaptıkça büyür ocuk
ocuk yaptıkça resim

1978

BOYADIM HER BOYAYI

MAVİ

Ağır bir ezgi – uyumlu
Koyusunu geceye ayırın
Hem de külrenginin arkadaşı

SARI

Onunla düş görölür güpegündüz
Türkü söyler bir tarla olgun başak
Yellerden lodos – günlerden güz
Seke seke güneyden gelir
Saçları kısa kesilmiş bir kız
Burnu şımarık iyice
Gögüsleri düz

AK

Çocuğum bir ak vardı eskiden
Kan örttü
Kir örttü biz örttük

PEMBE

Hep güler yüzlü
Hep dağınık saçları
Elini tut
Islak ıslak avuçları

YEŞİL

Ne güzelsin canım
Bağırmazsan

GRI

Bir çocuk – “r”leri söyleyemez
O değil de onun arkadaşı
Fabrikada alışır
Kir pas içinde üstü başı

KARA

Yüzyılları boyadılar
Yirminciye kaldı kara

KIRMIZI

Tarladaki sıkılgan gelincik
Kirpikleri sürmeli sürmeli
Tarla faresi damatık
Yakıp çılgınca her yanı batarken gün
Düğünü görmeli

MOR

Bütün resimler dağsız kalırdı
Mor olmasa
Gövdesi uzun bir sılacı
Bacakları kısa

BEJ

Sen de nereden çıktın
Ne yapıyorsun öyle
Yumuşacık

KAHVERENGİ

En ağırbaşlısı çocukların
Az konuşur
Az güler
Ve hiç yakınmaz
Yalnızlığından

VIŞNEÇÜRÜĞÜ

Kırmızıymış eskiden
Sen tut kahverengiye vurul
Bir uzak hala
Reçel yapar
Şerbet kaynatır usul usul

TURUNCU

Elini bıraksam güneye kaçacak
Dişi bir pusulanın cinselliği
Güneşi gösterir hep
Dudaklarını ıslatır boyuna

LACİVERT

Hep geceleri geliyor
Ceketi ilikli
Ağır ağır yürüyor oturuyor
Kaşlarını çatıyor konuşurken

1981

ŒİR DE ÇOCUKTU BİR ZAMANLAR

Œir de çocuktu bir zamanlar
Glck yapardı
Mis gibi süt kokardı ağzı
Her gece beŒiđinden
DŒler ülkesine giderdi
Elvan elvan
Uçan balonları görürdü

Œir de çocuktu bir zamanlar
Emekledi – sıraladı yürüdü sonra
DŒe kalka büyüdü serpildi
Mutluluğu oldu nice evlerin
Kedi yavrularını severdi
Syleyemezdi R'leri

Bir gün erginlendi Œir
Ama hiç unutmadı
Bir zamanlar – altın çağında
ocuk olduğunu – ne oyunlar oynadığını

Œimdi bile bu yüzden
En az bir dizesi her Œirin
Glmseyn bir ocuk olmalıdır

ÇOCUĞUM NEDİR ŞİİR?

Şiir sabahleyin horozların ötüşüdür
Sessiz türküleriyle
Açılmasıdır çiçeklerin
Annenin sıcak elidir alnında
Sofranda alın teridir babanın

Aynaya bak
Yüreğinden gelen
Aydınlık gülüşüdür şiir

Şiir sensin çocuğum

2001

İZMİR

İzmir bir bağmış – dedi çocuk
Avcunda çekirdeksiz üzüm
Ağrı'daydı
Kar yağıyordu

Düşünde küçücük bir asma gördü
Sapsarı üzümleri sarkıyordu
Gülümsedi çocuk – sordu
Nerede İzmir nerede

Uzarlarda çok uzarlarda
İzmir de kendini arıyordu

1996

ONLARA ŐİRLER

ONLAR

Suyun yandığını gördüler
Doğru bir sevdayı yaşadılar
Yanlış bir sevgiliyle

Çöl değildiler
Çöle sürülen güldüler
Kurudular küstüler
Ama gül koktu öl

1986

ÖZLEMEK

Nâzım Hikmet'in anısına

Öyle özlersin ki ülkeni uzaklarda
Giden gemileri okşarsın
Ceviz ağacı olursun Gülhane Parkı'nda
Ey büyük sürgün
Ey büyük usta

Biz de ülkemizde özledik ülkemizi
Ele kul olmayan ülkemizi
Kula kul olmayan ülkemizi
Bebelerini yemeyen ülkemizi
Tutuksuz ülkemizi
Öyle özledik ki usta
Kırk birinci odada
Yine ararız elbet
Bulamasak da kırkında

Hem biz farkındayız bunun
Hem polis farkında

1984

NECATİGİL

K a n s e r i n c e i p i n e y a ş a m ı n
A ğ ı r g e l i r – b e k l e m e k z o r u s t a m
Y a b u ğ ı n y a y a r ı n
K o p a r ç i ç e k

K a n s e r d i u s t a m b i n i v e r d i
K ı r a t ı n a y a ş a m ı n
Ç a l ı v e r d i d i z e d e n k ı r b a c ı n ı
B e ş i k t a ş ' ı g e ç e c e k

K a n s e r s e ç e v r e k ı z a r ı r
D ü ş ü n c e a ç a r g ü l l e r i
S e n d e n i z b i l i r s i n u s t a m – b a ş k a
K i m e v l e r i y ü z e c e k

1980

BİRELME

Muzaffer Erdost'a

Katlaya katlaya acılarını
İkiyi birde yaşayan
Ey dost – er dost
Eritecek yalımız güneş yılında
Yol kesen buzul yılanları
Dağ tutan karışın karı
Gel bir daha katlayalım şimdilik acıları
Ben de sen değil miyim

1982

BÜLENT AREL

Dehasına sürgün bir yalnız adam
Durdurdu oyuncak trenlerini
Gökyüzüne astı son mobilini
Çağı bir kez daha aşarak
Daha ötelere
Ötelere taşıdı ezgisini

1991

AZİZ NESİN

Kalkmaya hazır
Bir sol yumruktu yüreği
Gece gündüz uyuduğumuz için
Konuşmaya korktuğumuz için
Biraz buruktu yüreği
Bağnazlığın tutsaklığından
Aklın egemenliğine giden
Hem yol
Hem yolcu
Hem yolculuktan yüreği

1995

NURİ İYEM'İN KADINLARI

Bastırmış gözlerinin gizemli karanlığı
Kaşları mavzerler gibi çatılmış
Yüzyılların acısıyla bilenmiş dudakları

Susuz kıraçlardan bakıyorlar
Kerpiç damlardan
Tarlalardan

Bir ortaçağ yangını bakışları
Elleri buğday kokuyor
Toprağa kök salmış ayakları

1984

CEMAL SÜREYA

Dersim'den
Bir kadının yüzüne sürgün giden
Adı güzel ince abdal

Güvercin kanını kanadıyla
Alına sürüp
Üvercinka'ya çeviren

İğnesiz arı
Kovanına sığmayan bal

Uzun mu uzun bir şiiri
Doludizgin yaşayıp
Son dizeyi Tanrı'ya bahşış veren

Boyuna çiçek açan
Kırık dal

1996

UMUTLAMA

Gülten Akın'a

Kestin kara saçlarını
Bacım karayı ağarttın
ldre ldre geyiklerini
Yaşama yeniden kattın

Gün döner oysa devran değişir
Miskin miskin devinen kan değişir
Hele kondulu Seyran değişir
En kara kışını atlattın

Yarın tüm kapılar açılır
İyi kötüden seçilir
Nice nice umamlara uulur
Gocunma – ne acılar tattın

1981

DURAN KARACA'NIN KOŞMALARI

Resim ter doker mi Çukurova'da
Doker
Hem de renk renk elvan elvan
Bansaydı sazını sarı sıcağa
Böyle nakşederdi doğayı
Karacaoğlan

1985

BEHÇET AYSAN

Ŗiirin kalın sesli abisi
Büyümeyen çocuğu sokakların
Yoksa
Yine saklambaç mı oynuyor
“DEVİRİM!” desem çıkıp gelir mi
Kucağında Ŗiirler Ŗiirler
Yüreğinde utangaç gülümsemesi

1995

METİN ALTIÖK

Gündüzle gece arasında
Ölümlle yaşam arasında
Şiirin en inceldiği yer
Metin
Hep oradaydı

1996

SÜRGÜN

Ahmet Günbaş'a

Şiir boyu sürgünsün sen
Sevda imbatının ılgıt ılgıt estiği
Genç ölen ozanların –tam unutulurken –
Mavi bulutlara dönüştüğü
İssız kıyılarına Ege'nin
Yaşam boyu sürgünsün sen

Kulağının arkasında kalemi hazır
Yakasız tellim kızıl güllü usta
Dünyayı kara dillerden şiirceye çeviren
Gece bile uyanık
Nöbetçi çevirmen
Dostluğa sevgiye paylaşmaya
Yaratmanın acısına gönüllü

Şiir boyu sürgünsün sen

2002

GÜZELLEMELER

BAŞ DÖNMESİ

Beni deniz tutmaz
Gözlerin tutar
Daha yeşil daha engin daha güzel
Ya dalgalar

1952

GÜZELLEME

Aramıza gül girdi
Güvercin geçti aramızdan

Sen ilkyazla gelen oğlak
Bir nabız gibi sıçrayarak

Uç yaprakların çay dalımın
Soğumayan külü kış mangalımın

İnce tüten duman boylum
Güvercin taklalım buğday soylum

Kim açardı ormanımda gözlerinden başka
Bir sürümlük yer – yalıtılmamış aşka

Aramıza gül girdi bikez – çıkmaz
Güvercin geçti aramızdan

1978

ESKİ MODA BİR ÇİFT GÖZE ÖVGÜ

Gözleriniz intiharlar denizi güzelliğın
Bir bulut rakı yerine – puslu
Ölümü özletmiyor ya – sevdireyor bir yanından
Bir yanından pancurlar indiriyor umutlara
İstanbul eskisi konakları pek bilirsiniz

Gözleriniz menekşeler tapınağı güneş batarken
Umulmadık kaç yönden eğiliyorlar hüznə
Hüzün dedimse Necip Celal tangoları
En ince kadın seslerinin sırcadan tangoları
“Ah o siyah gözler” sizin gözleriniz
Padişah mahmurluğunda bir geçmiş vaktin
Gözleriniz yakama gül taktırıyor – hem de ne gül

Beyoğlu'na gece gözlerinizden iniyor
Bir bulut rakı – bir tutam menekşe – Necip Celal – ben
Tangolarla çarşılardan geçiyoruz – tacirlere inat
İntiharlar denizinde boğulmaya tutkun hepimiz
Gözleriniz karanlığı karartıyor – bu pek dokunaklı
Sanki öğle uykuları bir uzak çocukluğun

İntiharın en kötüsü sizden ayrılmak
Gözlerinizin görmediğı sabahlara

1963

BİR GÜZELLİĞE ÖVGÜCÜKLER

1. Ne güzel gizliyor gizini
Gözlerinden yalnızlığa süzülen
O gizemli güvercin
2. Kapıldı kapılacak yüreğimin yongaları
Omuzlarına dökülen
O sessiz çağlayanın güzelliğine
3. Akan yıldız izleri kalıyor – havada
Eriyen sesinden
Duymuyorum
Görüyorum sözlerini
4. İçinin yediveren yaylalarında
Ala çiçek açar boyuna
O doğurgan düş ağacı
Düşler yola düşer boyuna
Gecenin adı değişir
5. Süpürüp karları göç ederken
Ilıman ellerine yazın
Aynadaki yüzünü
Bana bırakır mısın

1989

GÜZELLEME 2002

Çiseledin taçyapraklarına çisil çisil
Yüreğimde açılan çolpa tomurcukların
Adın nisan mı nisan yağmuru mu – bilmem
Ama saçların – kesinlikle –
İçime deli deli akan
O derin burgaçlı ırmak

Hem sevi hem umu türküleri söylüyor
Işığını gizeminden alan gözlerin
Sesin ötücü kuşlarla yarışıyor bak
Minik burnun – daha bulunamamış –
Ümit Burnu
Köleliği süren nice Afrikalar'ın

Gerisini övmeye dilim varmıyor
Gerisi
Ah!

2002

DOĞALI GÜZELLEME

Gözlerinin yangın gecesinde
Yüreğim çıra
Sen ilkyazın keklik çağılması – canım
Ben
Güz yeliyim göveren ormanına

Ne albeni bu
Altın tarlası güzelliğinin
Ekin dalgası saman tozgunu – canım
Ben başak yorgunuyum buğday sürgünü
Sen
Dövenimsin dirgenim harmanımı kaldırmaya

1982

YAŞAMLA – YAŞAMDAN

GÜNAYDIN

Önce gözleriniz kımıldanıyor
Ufacık bir oda
Serçeler konuyor pencerenize
Uyanıyorsunuz

Duyuyorum dağıldığını
Görölmüş düşlerin duman duman çevrenizden
Sudan bir el çıkar gibi ne güzel
Uyanıyorsunuz

Size bir şarkıyla seslenmek isterdim
O şarkıyı bilmiyorum
O şarkıyı duymuş gibi ılık ılık
Uyanıyorsunuz

Uyanmanızı görmek isterdim
Bir ömür boyu her sabah
Sevgilere aydınlıklara işte
En mutlu yaşamlara umutlara yavaşça

Uyanıyorsunuz

1967

FIRTINA

Adam ve deniz
Aynı kayaya çarpıyor dalgalarını
Kaya of diyor of of
Ne dalga var adamda
Ne dalga var adamda

1959

İÇLİ DIŞLI ŞİİR

Bir dış yönü var insanların
Bir de içyüzü besbelli
Örneğin gözleri ceylan kadının
İçi kirpi

İnsan neler düşünür içinden
Nasıl ayırt etsem düşmanı dostu
Adam pırtılar içinde
İçi ceylan postu

Girmek gerek anlamların içine
Gözler var karanlık gözler var ışıklı
İçi kan ağlıyor evin
Dışı sarmaşıklı

Adam anlamadı hayatı
Bütün anlamlara küstü
Dünya dediğin tostoparlak – kirpi gibi
İçi ceylan postu

1955

BİLSEN

Vişneçürüğü üzünç gölü
Tarazlanır aramızda
Sen o gölü bilmezsin
Üzüncü – vişneçürüğünü de

Karanlık çağımın kara kuğuları
Süzülür karabasanlarla
Sen karanlığı bilmezsin
Karabasamı – kara kuğuyu da

Kara kuğular doğuya ağar
Ağarır vişneçürüğü üzünç gölünde
Sezer gibi olursun o zaman
Gene de –ah- bilsen

2005

OYUN

Ay tutulmuş gibi
Bir kapı sürgülü

Bulutların arkasında
Benigör gülü

Bir kız göremez – karanlık
Kirpiği yaş örgülü

Bu nasıl oyun ey ozan
Yanlış kurgulu

Çek sürgüyü açılsın kapı
Al gülü – ver kıza – gülsün

Bu oyun mutlu sona yargılı

1981

FOÇA'DA GÜNLÜK GEZİNTİ

Şimdi kıyıda – ayakları
Solan umutlarını sürüklüyor
Elleri boşalan ceplerinde
Çekirdek bile çitlemiyor
Görmüyor gelip geçenleri
Göz ucuyla martıları izliyor

Ülke dolusu yaşama acıkanlardan
Balıkçı kayıklarından geçiyor
Aç kediler kapışırken
Atılan çırçır balıkları
Bakıyor – yutkunuyor – utanıyor
Torbayla balık götürüyor evine
İyi giyimli biri
Ağlardan dökülürken pul pul umut
Meltemle uçuyor yarın düşleri

Eve dönüyor sonunda – yorgun – umarsız
Dönüp dönüp arkasına bakıyor
Gelen yok
Aklı gülde – o pembe gülde
Kitabın arasında kuruyan
Bulursa koklayacak
Yaşamı anımsayacak belki

2003

KANGURU

Her anne bir kangurudur
Ve
Gönlünün cebinde
Nereye salsa hep dönüp gelen
Bir bumerang çocuk

1995

AYÇİÇEĞİ

Ayçiçeği güne bakıyor
Çin'e çekili gözleri
Sesine arılar konup kalkıyor
Sapsarı akıyor sözleri

İlkyaz biter sanıyor ağaçta çimde
Bilmiyor içlenmeye eğildiğini
Yıllardır salkımsöğütlerin içimde
Hele bülbül dökümüne doğru – güzleri

1984

NEREDE

Oraya mı gideyim

Neden

Gidince

Orası da burası olmaz mı

1990

SEVGİ Mİ?

Sevgi ya
Çünkü her ozan
Biraz da sevgi öğretmenidir
Yaramaz bir sınıfa

Kıra götürür çocukları
Kızmaz geç kalanlara
Bağışlar haylazları kaçakları
Gül sevmeyenleri bile

Sevgi ya
Yaşamdan sevgi çıkar ne kalır
Hiç
Yaşamdan sevgi çıkmaz

1979

İSTANBUL

İstanbul ııssız bir kent
Altın derler toprağına taşına
Beş milyon insancık yaşar orada
Kendi için
Kendiliğinden
Kendi başına

1978

YER DEMİR GÖK BAKIR

Ayın büyüğü kuşu
Günün dalına kondu
Gök yüzünü kızarttı
Sevda dolu nice ezgiler sundu

Aşağıda çok aşağıda
Ayaklar yere basıyor
Ne ay ne kuş ne sevda
Bir lokma bir hırka için
Yaşam kısıtıkça kısıyor bağlarını

2007

ÇAĞRI

Yaşantım – uzayan sevgi yolu
İki geçeli akasyalar büyüttüğüm

Yaşantım – gözü yollarda akasyalar
Dallarına çağırğan kuşlar kondurduğum

Yaşantım – ak salkımlardan yayılan
Sevginin kösnül kokusu

Yaşantım - yaklaşan fayton sesi
Yaşamıma – tartımlı uyaklı

Yavaşladı – yavaşlıyor fayton
Atlar sabırsız
Sevgi yolu sessiz – ıssız mı ıssız

Hadi
Hadi
Hadi
Buyurmaz mısınız

2003

ANILAR ANILAR

ANIMSAMA

Kuğu boynu uzaklardan
El sallayan kâküllü kız
Daha dün el ele çocuklardık
Kırlangıç uçar gibi geçti zaman
Sanki kanadında biz vardık

Uğradığın her sevda durağında
Elinde titreyen çiçeklerle bekleyen
Sümerbank giysili dik saçlı ben
Tam dururken kalkıp giden umutlar
Otobüsler tramvaylar trenler

Eriyor şimdi ağızda akide şekeri anılar
Tel tel dağılırken pişmaniye tadında
Kırgınlıklar acılar pişmanlıklar
Gün daha erken batıyor artık
Daha uzun kalıyor bahçemde kar

Selam sana bugünden kâküllü kız
Biraz daha açık kalsın penceren

2001

DÖNERKEN

Sonsuz bir güzün konuğuyuz – kırd
Örtüler seriyoruz – çıkınlar açıyoruz – çay demliyoruz
İçimizi açıyoruz birbirimize
“Her dem taze” üzünçleri konuşuyoruz
Bir tabakta soğumuş kuru köfteler – ezik bir domates
Hep seni konuşuyoruz – sen
Bırakıp gitmeler uzmanı
Anımsadıkça içimiz eziliyor
Soyulmuş salatalıkları tuzluyoruz – üzünç kokuyor
Ellerimizden kayıyor – sen
Hep ellerimizden kayardın
Öpüşür gibi gülerdin – sonra
Sonra artıkları topluyoruz – ateşi söndürmeli

Bir kır yemeğinden dönerken – hele gün kavuştuğunda
Daha dokunaklı ne olabilir
Anıları da
Artıklarla birlikte süpürmekten

1990

YANGIN

Yandı dedi şenlikçi
Durdu salıncak
Yandı dedi yandı
Günler geceler yandı

– Bekçi baba, nerede yangın?
– Uyan oğul, sende yangın!

Yangın bende değil
O ahşap evde
Koşacak tulumbacılar
Güvercinlerim uçacak

Ben mi?
Eski yangıncıyım
Başka ne işim olacak?
Yangında bir merdivenim
Anılar inip kaçacak

1978

O KADINLAR

Onlar Osmanlı kadınları
Şehit kocalardan artakalan erkeklığı
Bir paslı kılıç gibi kuşanıp
Sararmış fotoğraflardan
Derin kara gözlerle bakarlardı

Onlar Osmanlı kadınları
Bir tabur erkeğin içine salıver gitsin
Ak tülbentler gibi çıkarlardı
Ak tülbentler gibi – hüzünden ince
Yufka açarlardı yağ yakarlardı

Onlar Osmanlı kadınları
Çözünce saçlarını ilkyaz gelirdi
Lavanta kokarlardı papatya suyu hanımeli
Anaydılar nine teyze ilk sevgili
Avlularda bakır kazanlarda
Tozlu küçük düşlerini yıkarlardı

Onlar Osmanlı kadınları

1980

UYAKLI ÖLÜM ŞİİRİ

Irmağın dibinden akan su
Unutmanın bozbulanık öyküsü
Ağır ağır uzaklaşır anılar
Denize dökülür hepsi

Deniz anı yüküyle sayrı
Düş ayrı sevi ayrı yaşam ayrı
Nedir ölüm ölüm dedikleri
Anılara kavuşmaktan gayrı

2005

HAT BOYUNDAKİ AHŞAP EV

Ağır ağır tırmanıyor yokuşu
Yaşlı adam – elinde yarı dolu filesi
Demir anahtarla açıyor tahta kapıyı

Bir sarsıntı merdivenlerde
Geçmişten gelen posta katarı
Neredeyse sürünerek geçiyor
Anılarla yüklü vagonları
Trenle birlikte ofluyor adam
Sanki o çekiyor kalın bir iple
Geride kalan yılları

Titriyor geriniyor ahşap ev
Sevdalar tükenmiş odalarda
Eli böğründe cumbaları

Bir fincan kahve olsa – üşeniyor
Kerevete uzanıp kestiriyor
Bir tren daha geçene dek
Geçene dek dizinin ağrıları

Düşünde bir küçük el kahve uzatıyor
İnanamıyor – içini çekiyor adam
Çoktan uçup gitti o kuş
Olsun – Bir daha başladı yeni bir güne

Böyle başlar masallar
Bir varmış bir yokmuş
Sonunda çıkılır kerevetine

2006

HAT BOYUNA BAKAN ADAM

Vagon penceresinden bakıyor
Sarsılan ahşap evlere
Gözleri yorgun
Gün ağarmak üzere
Uyumamış belli
Tek cumbada ışık görüyor
Bir eğilip bir kalkıyor
Bir kadın karaltısı

İçinde çalan yangın düdüklüleri
Treninkileri bastırıyor
Şimdi karısı köyde ocağa koymuştur
Yağsız yoksul çorbasını
Eğilip kalkıyor ortalığı topluyordur
Bu kez iş bulacak mı koca kentte
Ah – gözleri yorgun

Sarsılan ahşap evler ne ki
Yaşamı sarsılıyor adamın

2007

HAT BOYUNDAN GEÇEN TREN

Hat boyuna girdi tren
Dumanı demet demet
Nâzım'dan beri değişmedi sesi
“Mehmetçik Mehmet
Mehmetçik Mehmet”

Maviye boyanmış – gizlenemez
Eski kara tren bu
Oflayıp inildeyişinden belli
Dönerken sivrulur titrer
Nasıl da üzünçlü – sanki
Karnı burnunda bir kadın oynuyor
Sarsak bir çiftetelli

İzmit'e doğru şaşar kalır
Sessizce süzölen gemilere
Hayran olur – düdük çalar
Üzölme kara tren boş yere
Yazgı bu – ne gelir elden
Kimi apak gemi doğar
Kimi kara tren

2007

YAYIM ÇİZELGESİ

Büyük harf: Kitap
Küçük Harf: Dergi

Sayfa Şiir

- 9 Gizli Ozanlara Koşma, **Türk Dili**, Sayı: 364, Nisan 1982
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
- 12 Şiir de Göçer, **Çağdaş Türk Dili**, Sayı: 5, 1988
YAŞADIK MI, 1992
- 17 İda, **Denizsuyukasesi**, Yıl: 3, Sayı: 20, Kasım 2006
- 20 Kolay Değil Seveda, **Dize**, Sayı: 9, 1996
ŞİİR COĞRAFYAMIZ, Osman Bolulu,
1996
SONRA TUFAN, 2003
- 21 Özur, **Pencere**, Mart-Haziran, 1997
Denizsuyukasesi, Mart 2008, Sayı: 31
SONRA TUFAN, 2003
- 22 Geciken, **Pencere**, Mart-Haziran, 1997
SONRA TUFAN, 2003
- 23 Soru, **YAŞADIK MI**, 1992
- 24 Gülen Ayva Yok mu, **SONRA TUFAN**, 2003
- 25 Gülibrişim, **Pencere**, Yeni Dizi: 23, Temmuz-Ağustos 2002
SONRA TUFAN, 2003
- 28 Kaptanın Şiiri, **Pencere**, Yeni Dizi: 32, Sayı: 28-29, Temmuz-
Ekim, 2001
SONRA TUFAN, 2003
- 32 Siren Kayalıkları, **Pencere**, Yeni Dizi: 32, Mart-Nisan, 2002
(Türkçesi ile İngilizceye, Fransızca'ya,
İspanyolca'ya çevirileri)
BİR DÜNYA ŞİİR, 2001
SONRA TUFAN, 2003
- 34 Evcî, **Rüzgâr I**, 1998
SONRA TUFAN, 2003
- 35 Evde, **Oluşum**, Sayı: 111, 1998 Yaz Dönemi
YAŞADIK MI, 1992
- 36 Yaşlılarevinde, **Sanat Rehberi**, Sayı: 34, 1985
YAŞADIK MI, 1992
Stone Country, Spring-Summer, 1992
(İngilizceye çevirisi)
- 37 İçkievinde, **SONRA TUFAN**, 2003
- 38 İssız Bir Adada, **SONRA TUFAN**, 2003

- 39 Umut Denizinde, **Dize**, Sayı: 16, 1997
Pencere, Mart-Haziran, 1997
SONRA TUFAN, 2003
- 40 İlgisiz Karanlıkta, **SONRA TUFAN**, 2003
- 41 Telefonda, **Dize**, Sayı: 16, Şubat 1997
SONRA TUFAN, 2003
- 42 Issızlıkta, **YAŞADIK MI**, 1992
- 43 Delilerevinde, **Yarın**, Sayı: 67, 1987
YAŞADIK MI, 1992
- 44 Yalnız Değirmenin Türküsü, **Varlık**, Sayı: 478
VARLIK ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ, 1966
International Poetry Review, Cilt: 4, Sayı: 1
(Türkçesi ile İngilizceye çevirisi)
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
- 46 Bal, **Pencere**, Ocak-Şubat, 1998
SONRA TUFAN, 2003
- 47 Yengi, **Ay Edebiyat**, Sayı: 26, Şubat 2003
SONRA TUFAN, 2003
- 48 Düş, **Tan**, Sayı: 11, 1983
YAŞADIK MI, 1992
- 49 Kilim, **Körfez**, Sayı: 2, 1983
YAŞADIK MI, 1992
- 50 Yaşadık mı, **Çağdaş Türk Dili**, Sayı: 11, 1989
YAŞADIK MI, 1992
**CUMHURİYETTEN GÜNÜMÜZE TÜRK
ŞİİRİ ANTOLOJİSİ**, 1999,
Abdullah Özkan – Refik Durbaş
- 51 Beni Bulmak İçin, **Pencere**, Yeni Dizi: 44-46,
Mart-Haziran 2004
- 54 Çocuk Resimlerinden İzlenimler, **Türk Dili**, Sayı: 331,
Nisan 1979
The Christian Science Monitor, 5 Mart 1980
(İngilizceye çevirisi)
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
- 56 Boyadım Her Boyayı, **ARAMIZA GÜL GİRDİ**, 1982
- 60 Şiir de Çocuktuk Bir Zamanlar, **Şehir**, Yıl: 3, Sayı: 21
Aralık 2006
- 62 İzmir, **Dize**, Sayı: 18, 1998
SONRA TUFAN, 2003
- 64 Onlar, **Yarın**, Sayı: 67, 1987
YAŞADIK MI, 1992
- 65 Özlemek, **Parantez** (Almanya), Sayı: 10, 1987

- YAŞADIK MI**, 1992
- 66 Necatigil, **ARAMIZA GÜL GİRDİ**, 1982
- 67 Birelme, **İLHAN İLHAN** (Derleme), 1983
YAŞADIK MI, 1992
- 68 Bülent Arel, **Edebiyat ve Eleştiri**, Sayı: 21, 1995
SONRA TUFAN, 2003
- 69 Aziz Nesin, **Edebiyat ve Eleştiri**, Sayı: 21, 1995
SONRA TUFAN, 2003
- 70 Nuri İyem'in Kadınları, **Yarın**, Sayı: 67, 1987
YAŞADIK MI, 1992
- 71 Cemal Süreya, **Edebiyat ve Eleştiri**, Sayı: 26, 1996
SONRA TUFAN, 2003
ŞİİRİN DIŞINDA ÜŞÜRSÜNÜZ, 2004
- 72 Umutlama, **ARAMIZA GÜL GİRDİ**, 1982
73. Duran Karaca'nın Koşmaları, **YAŞADIK MI**, 1992
- 74 Behçet Aysan, **Edebiyat ve Eleştiri**, Sayı: 21, 1995
SONRA TUFAN, 2003
- 75 Metin Altıok, **Agora**, Sayı: 7-8, 2000
SONRA TUFAN, 2003
ŞİİRİN DIŞINDA ÜŞÜRSÜNÜZ, 2004
- 76 Sürgün, **İzmir İzmir**, Sayı: 36, Temmuz-Ağustos 2002
SONRA TUFAN, 2003
- 78 Baş Dönmesi, **Kaynak**, Sayı: 74, 1 Mart 1953
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
- 79 Güzelleme, **Yusuçuk**, Sayı: 24, Aralık 1980
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
AŞK ŞİİRLERİ KOLONİSİ, 2004,
Küçük İskender
- 80 Eski Moda Bir Çift Göze Övgü, **ARAMIZA GÜL GİRDİ**,
1982
- 81 Bir Güzelliğe Övgücükler, **YAŞADIK MI**, 1992
- 82 Güzelleme 2002, **SONRA TUFAN**, 2003
- 83 Doğalı Güzelleme, **Yarın**, Sayı: 67, 1987
YAŞADIK MI, 1992
- 86 Günaydın, **Varlık**, Sayı: 464
The Christian Science Monitor, 6 Mart 1978
(İngilizceye çevirisi)
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
- 87 Fırtına, **ARAMIZA GÜL GİRDİ**, 1982
- 88 İçli Dışlı Şiir, **Arayış**, Sayı: 1, Mart 1956
The Christian Science Montor, 6 Mart 1978
(İngilizceye çevirisi)

- ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982**
ÖTESİ YOK, 2006 (Şiir Seçkisi)
- 89 Bilsen, **Andız**, Kış 2007, Sayı: 9
- 90 Oyun, **Türk Dili**, Sayı: 361, Ocak 1982
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
The Christian Science Monitor, October, 11, 1984
SON YÜZYIL BÜYÜK TÜRK ŞİİRİ ANTOLOJİSİ,
1988, Ataol Behramoğlu
Andız, Bahar 2007, Sayı: 10
- 92 Kanguru, **Şiir-lik (Almanya)**, Sayı: 30, 1996
SONRA TUFAN, 2003
- 93 Ayçiçeği, **Yarın**, Sayı: 67, 1987
YAŞADIK MI, 2002
- 94 Nerede, **YAŞADIK MI, 2002**
- 95 Sevgi mi, **Türk Dili**, Sayı: 336, Eylül 1979
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
The Cristian Science Monitor, Jan. 15, 1985
Cumhuriyet Gazetesi, 14 Şubat, 1995
- 96 İstanbul, **ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982**
SON YÜZYIL BÜYÜK TÜRK ŞİİRİ
ANTOLOJİSİ, 1988, Ataol Behramoğlu
- 97 Yer Demir Gök Bakır, **Alaz**, Sayı 5, Mart Nisan Mayıs
Denizsuyukasesi, 2008, Mart, Sayı: 31
- 98 Çağrı, **Pencere**, Yeni Dizi: 44-45, Mart-Haziran 2004
- 100 Anımsama, **Ay Edebiyat**, Sayı: 13, Ocak 2001
SONRA TUFAN, 2003
- 101 Dönerken, **YAŞADIK MI, 1992**
- 102 Yangın, **Yusufoçuk**, Sayı: 10, Ekim 1979
ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982
YAZI ÜZERİNE YAZI, Veysel Çolak, 2005
Karşıyaka Şiir Kurultayı
- 103 O Kadınlar, **ARAMIZA GÜL GİRDİ, 1982**
Oluşum, 1987, Yaz Dönemi
Translation volume 19, 1987
(İngilizceye çevirisi)
- 104 Uyuklı Ölüm Şiiri, **Dize**, Sayı: 130,
Ağustos, 2006

ÖZCAN YALIM

1931'de Giresun'da doğdu. Kabataş ile Kastamonu liselerinde okudu. 1958'de Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Kısa bir süre memurluktan sonra kitabevlerinde çalıştı, dil öğretmenliği yaptı. 1995'te emekli oldu. Son dokuz yıldır Foça'da yaşıyor.

1953'ten beri çeşitli dergilerde şiirlerini yayımlıyor.

İki ders, yedi çeviri kitabının dışında şu kitapları yayımlandı:

- Aramıza Gül Girdi (Şiirler), 1982 (tükendi)
Türkçe'de Eş ve Karşıt Anlamlılar Sözlüğü, 1983 (tükendi)
Brezinta Öyküleri (Gülmece) 1988, 1996 (tükendi)
Yaşadık mı (Şiirler), 1992 (tükendi)
Türkçe'de Yakın ve Karşıt Anlamlılar Sözlüğü, 1988, 2006
Konularına Göre Dünyanın En İyi Fıkralar ve Nüktele Antolojisi
1999 (tükendi)
Sonra Tufan (Şiirler), 2003 (tükendi)

(Ayrıca yayımlanma olanağı bulunamayan yedi kitabı basılmayı bekliyor.)